

Homilie 2de Zondag B

Goede vrienden in de Heer, staat u me toe om deze homilie te beginnen met de tweede lezing waarin Paulus spreekt over het belang van de zorg voor ons lichaam in al zijn dimensies, materieel (vlees en been), moreel (wat we met ons lichaam doen), en geestelijk (hoe ons lichaam zich verhoudt tot zijn Schepper). Geen godsdienst zal zo sterk de lichamelijke benadrukken als het christendom, met als kernboodschap dat God het meest verheerlijkt wordt, door de opstanding van het lichaam. De moeite die alle evangelisten nemen om de lichamelijke van Gods incarnatie én van Jezus' opstanding te benadrukken kan niemand ontgaan. En een echo ervan breekt door in deze brief van Paulus aan de Corinthiërs. In zoverre dat hij ons onze toekomstige opstanding voorhoudt als een zalig gevolg van Jezus' opstanding, omdat wij allen samen als gedoopten in onze huidige lichamelijke gestalte het lichaam vormen van Christus. Geen wonder dat in het Christendom er zoveel zorg besteed wordt aan lichamelijke zorg in de ziekenzorg, armenzorg, ouderlingenzorg. Ons lichaam is veel meer dan een tijdelijke wegwerpverpakking. Ons volledige wezen is bestemd tot een nieuw leven in God: lichaam en geest samen.

Houden we dat voor ogen als we naar de roepingsverhalen luisteren die vandaag in de lezingen centraal stonden. Het verhaal van de jonge Samuel en de roeping van de eerste leerlingen zoals opgetekend in het evangelie van Johannes.

Kijken we eerst naar Samuel, zijn naam is betekenisvol: "God heeft gehoord"; het verwijst naar het verhoorde geweeklaag van zijn toen nog kinderloze moeder. Uit dankbaarheid had ze hem al opgedragen en afgestaan aan de Heer. Nu is het zijn beurt om te luisteren, te horen en te gehoorzamen. Gods taal verstaan vraagt tijd. Zijn stem herkennen vraagt lering. Dat is niet anders voor ons. Het beste gebeurt dat niet in onze dagelijkse drukdoenerij, maar in de stilte van het gebed of zelfs in de slaap of in de droom. De H. Jozef is daarvan een duidelijk voorbeeld. Samuel krijgt de scholing die hij nodig heeft om Gods roepstem te verstaan en op zijn beurt te antwoorden met de gave van zijn leven in dienst van de Heer. Het soort scholing dat wij nog steeds nodig hebben en waarbij we elkaar kunnen helpen, voor we echt uit het diepst van ons hart kunnen antwoorden: "spreek, Heer uw dienaar luistert".

De roeping van de eerste leerlingen van Jezus in het Johannesevangelie vraagt een extra inspanning om er de volle diepere dimensie van te vatten. De leerlingen zitten niet thuis of in de synagoge om een antwoord te zoeken voor hun levensvragen. Ze zijn op stap gegaan, met heel hun persoon. Als een soort pelgrims. Rusteloos. Eerst bij Johannes de Doper. Hij kan hun levenshonger niet volledig vervullen. Hij verwijst hen door. Vreemde vraag stellen ze aan die Jezus die volgens de Doper een heel bijzondere band moet hebben met God: want "Lam Gods" noemt hij Hem. "Waar verblijft u", luidt de vraag. En Jezus antwoordt: "Kom en zie". Wat later volgt hun eerste verkondigende credo: "Simon, we hebben de Messias gevonden". Jezus komt hun verlangen volledig tegemoet.

Wat was er te zien in het verblijf van Jezus dat hen tot deze belijdenis bracht? Wellicht, niets bijzonders. Een echte verblijfplaats had Jezus niet. Hij trok rond. En er werd van Hem gezegd dat Hij zelf geen steen had om zijn hoofd op te laten rusten. “Wist ge dan niet dat Ik in het huis van mijn Vader thuishoor?”, lezen we elders. De eerste leerlingen ontdekken dat Jezus verblijf houdt bij zijn Vader. Hoe dienen we dit te verstaan? Zoals wij zeggen op het einde van het eucharistisch gebed over Christus: door Hem, met Hem en in Hem, zo leefde Jezus door zijn Vader, met zijn Vader, in zijn Vader, Abba.

Maar in deze passage verzwijgt de evangelist dit wijselijk. We zijn nog maar in het begin van het evangelie. Hij wil ons met lichaam en ziel meetrokken in dit avontuur en zelf doen ontdekken waar Jezus in werkelijkheid te vinden is. En hoe wij met zijn allen met heel ons wezen, lichaam en geest, in dat bestaan getrokken worden. Dit is onze pelgrimstocht als gedoopte christen, als geloofsgemeenschap en Kerk. Tot we in Hem, met Hem en door Hem zullen opstaan in een nieuw leven. Amen.